

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De grandine inusitatae magnitudinis, quae de coelo decidit, et
terraemotibus, qui in Bithinia et Hellesponto acciderunt. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

fuit. Quarum nomine balneæ publicè Constantinopoli, à Valente extructæ fuère, & ibi adhuc cernuntur. Itaque præ reuerentia, qua illum Imperator obseruabat, Nouatianorù ecclesiæ ad tempus occlusæ, denuo aperiuntur. Non tamè molestijs, quas illis faceſſebant Ariani, penitus liberati fuerunt. Erant enim illis propterea inuisi, quòd eos, qui fidè tenebant consubstantialis, amore & beneuolentia amplexabantur. Atque illo quidem tempore hic rerum status fuit. Istud nos minimè præterire debet, bellum contra Tyrannù Procopium susceptum, sub fine mensis Maij administratum fuisse, Gratiano, & Dagalepho Cofs. Paulo post illud bellum, eisdem Cofs. Valentiano Imperatori in partibus versus occidentem natus est filius, ipsius nomine nuncupatus. Nam Gratianù filium ante susceperat, quàm imperij adiret gubernacula.

De grandine inusitata magnitudinis, qua de cælo decidit, et terræmotibus, qui in Bithinia et Helleſponto acciderunt. CAP. X.

ANno sequèti, Lucino & Iouiano Cofs. Sexto Non. Iulij, grando magnitudine inusitata, lapidibus similis Constantinopoli decidit. Est quidem multis in ore illam grandinem, Deo iato, quòd multi sacerdotes, qui cum Eudoxio communicare recusauerant, essent ab Imperatore relegati, delapsam fuisse. Non multo post, eisdem Cofs. Valentinianus filium suum Gratianum Imperatorem creat, 1x. Calend. Septembris. Anno proximo Valentiniano, & Valente secundum Cofs. quinto Idus Octobris, terræmotus in Bithynia factus, Nicæam urbem deturbauit. Iste duodecimus annus fuit post ruinam Nicomediæ. Post paulo multæ partes Cerinæ, vrbis Helleſponti altero terræmotu conuassatæ, ceciderunt. Verùm, quamuis ista hoc modo euenirent, nihilo magis tamen Eudoxij Episcopi Ariatorum, & Valentis Imperatoris animi ad pietatem, & rectâ de religione opinionem commoti fuerunt. Nam crudeliter in eos sæuendi, qui ab ipsis in fide dissentiebant, nullû aliquando finem fecère. Isti terræmotus videbantur tumultus in ecclesia certa fuisse indicia. At quamquam complures

plures sacerdotes, vt dixi, erant in exiliū eiekti, tamen Ba-
filius & Gregorius soli (quorum ille Cæsareæ Cappado-
ciæ episcopus fuit: hic Nizianzi vrbis obscuræ & perte-
nui, Cæsareæ finitimæ) diuina prouidentia propter ex-
imiam pietatem patriis sedibus minimè pulsi fuere. De
quibus postea mihi vberius dicendum est.

*Quod qui Macedonij sententiæ suffragabantur, cum
propter Imperatoris violentiam in angustias ve-
nissent, missa ad Liberium Pontificem Romanum
legatione, subscriptione sua consubstantiale ra-
tum fecerunt. CAPVT XI.*

Eodem tempore illis, qui fidem Consubstantialis cō-
stanter seruabant, grauius, & acerbè exagitatis, dein-
ceps improbi illi, qui eos fuerant persecuti, contra ma-
cedonianos grassari cœperunt. Hi metu, imo potius vi, in
angustias adducti, de ciuitatibus suis alter ad alterum lega-
tos mittere, significareq; sibi necessario confugiendum, uñ
ad fratrem Imperatoris, tum ad Liberium Episcopum Ro-
manum; illorumq; fidem potius amplexandam, quàm vt
cum Eudoxio communicarēt. Itaque Eustachium Sebastie
episcopum, qui se penumero abdicatus fuisset, Siluanū Tar-
si Ciliciæ, & Theophilum Castabolorum vrbis Ciliciæ,
mittunt: illisque in mandatis dant: vt cum Liberio neu-
tquam de fide dissentiant, sed communicent cum ecclesia
Romana, fidemq; consubstantialis ratam faciant. Isti cum
litteris eorum, qui Seleuciæ de fide disenserant, ad vete-
rem urbem Romam se conferunt. Cum Imperatore mi-
nime colloquuntur (erat enim in gallia bello contra
Sauromatas gerendo occupatus) sed Liberio literas offe-
runt. Ille eas recipere noluit. Nam eos sectæ Atianæ fau-
tores esse dixit, & propterea ab ecclesia non posse recipi,
vtpote qui fidem concilij Nicæni abrogassent, cui illi re-
spondent, se pœnitentia inductos veritatem agnouisse:
fidem eorum, qui filium patri dissimilem esse docent, iam
pridem reiecisse: filium in omnibus patri similem con-